

Kompensationer. Den ærede Ordfører henviser blandt Andet til Letheden ved at finde Kompensationer i Beskatningen af Vaierstof. Sa, derved har den ærede Ordfører naturligvis kun tænkt paa den yderligere Kompensation, som der kunde naas gennem en Ølstat udover de 600,000, som det foreliggende Lovforslag allerede har beregnet. Men netop det Kompensationsregempel, som den ærede Ordfører valgte, tror jeg meget godt kunde bruges, anvendt i modsat Retning. Jeg har idetmindste ikke det Indtryk af den hidtidige Forhandling om Ølstaten, at det vil være saa let at faae en Ølstat vedtaget. Jeg har det Indtryk, at det ikke blot er vanskeligt i dette Thing at samle Meningerne om baade Form og Kvantitet af en Ølstat, men naar man saa ser hen til den anden Afdeling af Repræsentationen, turde det være, at Vanskelighederne blive endnu større. Jeg har kun troet, at det vilde kunne være nyttigt ved Drøftelsen og Behandlingen i det Hele taget af samtlige de foreliggende Vædringsforslag at holde sig den Sætning for Die, at det er langt lettere at opgive en Position, end det er at vinde en ny Indtægt.

Fischer: Den sidste Sætning, som den ærede Finanzminister udtalte, tror jeg finder en glimrende Anvendelse, netop naar der er Spørgsmaal om Ølstaten. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Finanzminister nylig udtalte, at, naar der er Spørgsmaal om Kompensationer, og man da henviser til Ølstaten som det sikreste Middel til at skaffe dem tilveie, gjør man vistnok Regning uden Bært. Dette Stattelovforslag er jo bragt til Hvile her i Thinget, om end paa en Maade, som tyder paa, at det kun er en foreløbig Hvile; men jeg tror, at man gjør Klogt i, naar man spørger om Kompensationer, at gjøre Regning paa, at det engang vil blive bragt til den evige Hvile. Jeg ønskede imidlertid kun at gjøre en eneste Bemærkning overfor den ærede Finanzminister. Der var Spørgsmaal om den Stilling, man ved Lødslovsforslaget skulde indtage dels til Haandværket, dels til den større Industri, og der var dels fra den høitærede Finanzministers Side og dels ogsaa fra Udvalgets Side gjort en Forskjel mellem den Stilling, det var rigtigt at indtage i disse to Henseender. Jeg udtalte mig derimod, og dertil bemærkede den høitærede Finanzminister, at han troede, at Forskjellen var vel begrundet, og henvisede i den Henseende til, at det var hans Hensigt, saavidt muligt, at bevare en kraftig Middelftand i Landet. Sa, det ville vi vist Allesammen, om det Formaal kunne vistnok alle kræfter forene sig, Ingen vil benegte Rigtigheden og Betydningen deraf, men derved dannes ikke et Grundlag til nogen Modsatning mellem Haandværk og den større Industri, tværtimod. Jeg anerkjender, hvad den høitærede Fi-

nanzminister herved betegnede som sin Bestræbelse, men jeg føier kun til, at jeg mener, at der ogsaa er Hensyn at tage til den større Industri, og at der ogsaa her kunde være Spørgsmaal om at bevare en kraftig Middelftand i de Arbeidere, der ere knyttede til den større Industri. Endelig mener jeg, at man til Syvende og Sidst dog ogsaa nok kunde være bekjendt at tage Hensyn til Arbeidsherren og den Betydning, han har for Samfundet.

Ordføreren (Mazén): Jeg tilstaar, at jeg for mit Vedkommende har bedret Haab om en Ølstat, end afstille sig af de ærede Herrer synes at have. Jeg ser ikke saa haabløst paa denne Sag, at jeg ikke nok skulde kunne tage Hensyn til den ved Kompensationsberegningen. Hvad dernæst angaar det almindelige Princip, som Udvalget har fulgt, skal jeg henviser til Udtalelserne i Betænkningen, hvor der er sondret imellem Haandværk og den Industri, der spreder sig i et større Antal Forretninger Landet over, og endelig den, som jeg mener kan siges at være den egentlige store Industri, der kun drives i enkelte, undertiden endog saa kun i ganske enkelte større Anlag. Der har indenfor Udvalget gjort sig en Forskjel gjældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Berettigelsen til og Grundlaget for Beskyttelsen for disse forskellige Arter af Industri, som jeg i mine Bemærkninger har tilladt mig at fremhæve. At det ærede Medlem for Odense staar paa et andet Standpunkt i saa Henseende, er jo yderligere blevet pointeret ved de Udtalelser, han har fremsat desangaaende. Men naar det ærede Afdelingsvalgte Medlem (Fischer) henviser til Udlandet, til de os omgivende Lande, til yderligere Støtte for, at vi skulle være protektionistiske, og saavidt jeg forstod det, i et videre Omfang, end jeg tillader mig at anse for rigtigt, tror jeg dog, at man skal være varsom med at hente sine Argumenter fra Udlandet, thi det forekommer mig, at vi saa ogsaa maatte beskytte vort Algerbrug og dets Produkter, hvis vi da vilde følge Exemplet fra Lydsland, og det tror jeg dog ikke, der vil være Tale om. Men naar saaledes Algerbruget i det Væsentlige staar uden Beskyttelse, kan jeg ikke se, at Argumenterne fra fremmede Lande kunne gjælde med Hensyn til den øvrige Industri. Der fastholder jeg for mit Vedkommende den Søndring, jeg har tilladt mig at fremsætte, at der er Forskjel i Beskyttelsen, efter som den umiddelbart beskytter Arbeiderne, eller den beskytter Kapitalanlag og først derigennem de Arbeidere, der finde deres Erhverv derved. — Hvad dernæst de enkelte Vædringsforslag angaar, skal jeg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 1 blot fremhæve, at det dog ikke forekommer mig, at der skulde være Grund til at rette vore Lødspositioner efter de paagjældende Lødspositioner i Udlandet. Hvorfor skulde vi ikke kunne sætte